

ARTICLE INFO | MAKALE KÜNYESİ

Article Type: Review Article | Derleme Makalesi
Submission Date | Gönderilme Tarihi: 01.06.2024
Admission Date | Kabul Tarihi: 05.08.2024

CITATION INFO | ATIF KÜNYESİ

İşık Oylum, Ökem Selim (2024). Semt Yaşamı Odağında Bütüncül Yerel Yönetim Yaklaşımı, Kent Akademisi Dergisi, 17(5):1939-1951.
<https://doi.org/10.35674/kent.1494148>

Semt Yaşamı Odağında Bütüncül Yerel Yönetim Yaklaşımı

The Integrated Approach Of Local Governance Focusing On Neighborhood Life

N. Oylum Işık¹ H. Selim Ökem²

öz

Bu çalışma, bütüncül yerel yönetim yaklaşımlarının etkilerini, avantajlarını ve bu yaklaşımların yerel yönetim performansına nasıl katkıda bulunduğunu ele alır. Araştırma, bütüncül yaklaşımların kent yönetiminde nasıl bir dönüşüm yaratabileceğini ve yerel yönetimlerin karşılaştığı zorluklara daha etkili çözümler sunma potansiyelini incelemektedir. Literatür incelemesi, bütüncül yaklaşımların yerel yönetimlerde vatandaş katılımını ve yönetim süreçlerinin şeffaflığını nasıl artırdığını göstermiştir. Bu katılım süreçleri semtlerdeki kentsel tasarım kararlarının semt yaşamına olan etkilerinde de çok büyük önem taşımaktadır. Yerel yönetimlerde bütüncül yaklaşımların kullanımı, teknolojik yenilikler ve katılımcı politikaların geliştirilmesi süreçlerini kapsar. Bu yaklaşımlar, yönetim kapasitesini artırarak, daha sürdürülebilir ve duyarlı hizmet sunumunu destekler. Araştırma, bütüncül yönetim stratejilerinin, kapsayıcı ve etkin hizmetler yoluyla toplumların karşılaştığı çeşitli sosyoekonomik problemlere karşı daha iyi mücadele edebilmesini sağladığını ortaya koyar. Alana özgü yapılan çalışmalar, bu tür stratejilerin kentsel altyapı ve hizmetlerin iyileştirilmesinde, semtlerin özgün kentsel tasarım kararlarının alınmasında önemli rol oynadığını göstermektedir. Yapılan araştırmada, yerel yönetimlerin bütüncül yaklaşımları daha etkin bir şekilde nasıl uygulayabileceği üzerine stratejik öneriler sunulmaktadır. Bu öneriler arasında, teknoloji entegrasyonunun artırılması, vatandaşların politika yapım süreçlerine daha fazla dâhil edilmesi ve sürdürülebilir kalkınma hedeflerine yönelik politikaların güçlendirilmesi yer almaktadır. Bu stratejiler, yerel yönetimlerin daha etkili, verimli ve duyarlı olmasını sağlarken, kent yaşamının kalitesini arttırmayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Bütüncül Yönetim, Yerel Yönetim Performansı ve Sürdürülebilir Kent Yönetimi, Mimari Tasarım.

ABSTRACT

This study analyses the effects and advantages of holistic local government approaches and how these approaches contribute to local government performance. The research examines how holistic approaches can transform urban governance and their potential to provide more effective solutions to the challenges faced by local governments. The literature review shows how holistic approaches have increased citizen participation and transparency of governance processes in local governments, building on studies such as Ansell and Gash and Aguilera et al. The use of holistic approaches in local governments encompasses technological innovations and participatory policy-making processes. These approaches increase management capacity and support more sustainable and responsive service delivery. The research shows that holistic management strategies enable communities to better address the various socio-economic challenges they face through inclusive and effective services. Studies by Giffinger et al. show how such strategies play an important role in improving urban infrastructure and services. Our study provides strategic recommendations on how local governments can implement holistic approaches more effectively. These recommendations include increasing technology integration, involving citizens more in policy-making processes, and strengthening policies towards sustainable development goals. These strategies will enable local governments to be more effective, efficient and responsive and thus improve the quality of urban life.

Keywords: Holistic Management, Local Government Performance and Sustainable Urban Management

¹ Makale yüksek lisans tezinden türetilmiştir.

²Corresponding Author: N. Oylum Işık, oylumcakioglu@gmail.com, 0000-0002-5589-8001

³Doç. Dr. H. Selim Ökem, okemselim@gmail.com, 0000-0002-5873-1442

GİRİŞ:

Yerel yönetimler, hızla değişen küresel ve teknolojik trendlere uyum sağlamak ve toplulukların karşılaştığı zorluklara etkili çözümler sunmakla yükümlüdür. Bütüncül yerel yönetim yaklaşımlarının incelenmesi, bu yeni zorluklarla başa çıkabilmek için hayati öneme sahiptir. Araştırmalar, bütüncül stratejilerin, yerel yönetimlerin daha kapsamlı ve etkili hizmet sunumuna olanak tanıdığını göstermiştir. Örneğin, Aguilar ve arkadaşlarının (2021) çalışması, akıllı şehir planlamasında vatandaş katılımını artıran oyunlaştırma tekniklerinin önemini vurgulamaktadır. Bu, yerel yönetimlerin vatandaşların ihtiyaçlarına daha duyarlı yanıtlar vermesini sağlamak ve böylece kent yönetiminin daha demokratik ve etkili olmasına katkıda bulunmaktadır (Aguilar, vd., 2021).

Bu araştırma, yerel yönetimlerde bütüncül yaklaşımların uygulanmasının önemini ele almakta ve bu yaklaşımların yerel yönetim performansına olan etkilerini, avantajlarını ve karşılaşılan zorlukları tespit etmektedir. Çalışmanın amacı, bu stratejilerin yerel yönetimlerin karmaşık ve çeşitlilik gösteren sorunlarına nasıl çözümler sunduğunu ortaya koymaktır. Böylece, uygulayıcılar ve politika yapıcılar için geribildirim ve stratejik öneriler sunmak mümkün olacaktır. Yerel yönetimlerin karşılaştığı güncel ve gelecekteki sorunlara daha etkin yanıtlar geliştirmelerine yardımcı olmak, dolayısıyla toplulukların yaşam kalitesini artırmak ve daha sürdürülebilir kentsel alanların oluşturulmasına olanak sağlamak, çalışmanın temel motivasyonunu oluşturmaktadır. Kentlerin yaşam kalitesini artırmak en küçük birimi olan semtlerin ve semt yaşamlarının yaşam kalitesini artırmaktan geçmektedir. Kente dair alınan her karar, her model öncelikli olarak semt yaşamını etkilemektedir.

1.Yerel Yönetimlerin Kavramsal Açılım ve Tarihsel Gelişimi

1.1 Yerel Yönetim Kavramı ve Tarihsel Gelişimi

Osmanlı'dan Günümüze Yerel Yönetim

Osmanlı İmparatorluğu döneminde yerel yönetimler, merkezi otoritenin kontrolü altında faaliyet gösteren idari birimler olarak işlev görüyordu. Bu dönemde yerel yönetimler, yerel halkın ihtiyaçlarını karşılamak ve kamu hizmetlerini sunmak amacıyla organize edilmiştir. Ebniye Nizamnameleri, Osmanlı İmparatorluğu'nda ilk belediyeçilik girişimlerinin temellerini atmıştır. Bu nizamnameler, şehirlerin daha düzenli ve yaşanabilir hale gelmesi için belirli kurallar ve düzenlemeler getirmiştir. Örneğin, 19. yüzyılın sonlarında çıkarılan Ebniye Nizamnamesi, kentlerde bina yapımı ve düzenlemesini denetlemek amacıyla oluşturulmuştur (Bacchus, 2015, s. 12).

Ebniye Nizamnameleri ve İlk Belediyeçilik Girişimleri

Ebniye Nizamnameleri ile birlikte, Osmanlı İmparatorluğu'nda modern belediyeçilik anlayışının temelleri atılmıştır. Bu nizamnameler, şehirlerin altyapısını iyileştirmek, kamu sağlığını korumak ve şehir estetiğini geliştirmek gibi çeşitli amaçlara hizmet etmiştir. İlk belediyeçilik girişimleri, genellikle büyük şehirlerde başlatılmış ve daha sonra diğer şehirlere yayılmıştır. Özellikle İstanbul, İzmir ve Selanik gibi büyük şehirlerde belediye teşkilatlarının kurulması, modern kentleşmenin önünü açmıştır (Bozdoğan, 2001, s. 45). Bu girişimler, yerel yönetimlerin daha etkin ve verimli hizmet sunabilmesi için gerekli olan yasal ve kurumsal altyapıyı oluşturmuştur.

Modern Belediyeçilik

Modern belediyeçilik anlayışı, Cumhuriyet döneminde daha da gelişmiş ve yerel yönetimlerin önemi artmıştır. Sibel Bozdoğan ve İlber Ortaylı gibi akademisyenler, Türkiye'de modern belediyeçilik ve yerel yönetimlerin gelişimi üzerine önemli çalışmalar yapmışlardır. Bozdoğan (2001), Türkiye'deki şehirleşme ve modernleşme süreçlerini ele alırken, yerel yönetimlerin bu süreçlerdeki rolüne dikkat

çekmiştir. Özellikle 1980'lerden itibaren, yerel yönetimlerin kent tasarımı ve mimarlık alanındaki etkileri artmış ve bu alandaki yenilikçi yaklaşımlar yerel yönetim politikalarına entegre edilmiştir (Ortaylı, 1996, s. 78).

Ortaylı (1996), Osmanlı ve Cumhuriyet dönemlerindeki yerel yönetim uygulamalarını karşılaştırarak, modern belediyeleşimin gelişiminde tarihi sürekliliğin önemine vurgu yapmıştır. Bu çalışmalar, yerel yönetimlerin tarihsel gelişimini anlamak ve günümüzdeki uygulamalarını değerlendirmek açısından büyük önem taşımaktadır. Ayrıca, modern belediyeleşim anlayışının gelişiminde, küresel trendlerin ve teknolojik yeniliklerin yerel yönetimlere entegrasyonu da önemli bir rol oynamıştır (Bozdoğan, 2001, s. 102).

1.2. Bütüncül Yerel Yönetim Yaklaşımı

Bütüncül yerel yönetim yaklaşımı, yerel yönetimlerin tüm paydaşları ve kaynakları kapsayan, koordineli ve entegre bir şekilde yönetilmesi gerektiğini savunur. Bu yaklaşım, yerel yönetimlerin sadece hizmet sunumunu değil, aynı zamanda toplumsal katılımı, çevresel sürdürülebilirliği ve ekonomik kalkınmayı da içeren geniş bir yelpazeyi kapsar. Akterujaman ve arkadaşları (2022), bütüncül yaklaşımların özellikle akıllı şehir projelerinde ve vatandaşların ortak hizmetlere katılımını artırmada etkili olduğunu vurgular (s. 1599).

Bütüncül yerel yönetim yaklaşımlarının temel ilkeleri arasında katılımcılık, şeffaflık, hesap verebilirlik, sürdürülebilirlik ve inovasyon yer alır. Katılımcılık, vatandaşların yönetim süreçlerine aktif olarak dahil edilmesini öngörürken, şeffaflık ve hesap verebilirlik ise yönetim faaliyetlerinin açık ve izlenebilir olmasını sağlar. Savoldelli ve arkadaşları (2014), bu ilkelerin, yerel yönetimlerin performansını artırmada kritik bir rol oynadığını belirtir (s. 567).

Sürdürülebilirlik, kaynakların etkin ve verimli kullanılmasını teşvik ederken, çevresel etkilerin minimize edilmesini hedefler. Teknolojik inovasyon ise, yerel yönetimlerin hizmet sunumunda yenilikçi ve etkili çözümler geliştirmesini sağlar. Albino ve arkadaşları (2015), teknolojik yeniliklerin ve akıllı şehir uygulamalarının, yerel yönetimlerin verimliliğini ve vatandaş memnuniyetini artırmada önemli katkılar sağladığını ifade eder (s. 5).

Bütüncül yerel yönetim yaklaşımlarının birçok avantajı bulunmaktadır. Öncelikle, bu yaklaşımlar, yerel yönetimlerin daha esnek ve uyumlu bir şekilde hizmet sunmasını sağlar. Bu da hızlı değişen toplumsal ihtiyaçlara ve küresel trendlere daha etkin yanıt verilmesini mümkün kılar (Granier & Kudo, 2016, s. 63). Ayrıca, vatandaş katılımının artırılması ve şeffaf yönetim süreçleri, toplumda güven duygusunu pekiştirir ve yönetim ile vatandaşlar arasında daha sağlam bir ilişki kurulmasını sağlar (Ansell & Gash, 2008, s. 550).

Ancak, bütüncül yaklaşımlar aynı zamanda bazı zorluklar da barındırır. En büyük zorluklardan biri, çeşitli paydaşların ve kaynakların koordinasyonunun sağlanmasıdır. Farklı çıkar gruplarının ve kurumların uyum içinde çalışması, genellikle karmaşık ve zaman alıcı süreçler gerektirir. Ayrıca, teknolojik yeniliklerin entegrasyonu ve bu yeniliklerin sürdürülebilir bir şekilde yönetilmesi, önemli bir maliyet ve eğitim gerektirir (Kominos, 2011, s. 175).

1.3. Kent Tasarımı ve Semt Yaşamının Entegrasyonu

Kent tasarımı, kentsel alanların düzenlenmesi ve planlanması sürecinde estetik, işlevsellik ve sürdürülebilirlik ilkelerini bir araya getiren disiplinler arası bir alandır. Bu süreçte, mekânsal düzenlemeler ve kentsel peyzaj tasarımı, kent yaşamının kalitesini artırmak için kritik öneme sahiptir. Albino ve arkadaşları (2015), kent tasarımında akıllı şehir uygulamalarının, kentsel alanların daha yaşanabilir ve sürdürülebilir hale gelmesinde önemli bir rol oynadığını belirtmektedir (s. 4). Ayrıca, kullanıcı odaklı yaklaşımlar ve yerel halkın katılımı, kent tasarımının başarısını artıran önemli unsurlar arasında yer almaktadır.

Semt yaşamının geliştirilmesi, yerel toplulukların ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde tasarlanmış kamusal alanlar ve sosyal altyapılarla mümkündür. Katılımcı planlama süreçleri, yerel halkın karar alma mekanizmalarına aktif olarak katılmasını sağlayarak, semt yaşamının kalitesini artırmaktadır. Aguilar ve arkadaşları (2021), akıllı şehir planlamasında oyunlaştırma tekniklerinin, vatandaş katılımını teşvik ettiğini ve bu sayede semt yaşamının daha dinamik hale geldiğini vurgulamaktadır (s. 1600). Bu bağlamda, semt yaşamının geliştirilmesi, sadece fiziksel çevrenin düzenlenmesiyle sınırlı kalmamakta, aynı zamanda sosyal ve kültürel etkinliklerin desteklenmesiyle de ilişkilidir.

Semt yaşamının sosyal ve kültürel dinamikleri, kentsel alanların kimliğini ve çekiciliğini belirleyen önemli unsurlardır. Sosyal etkileşimlerin teşvik edilmesi ve kültürel faaliyetlerin desteklenmesi, semtlerin canlı ve sürdürülebilir olmasını sağlar. Granier ve Kudo (2016), yerel yönetimlerin, semt yaşamını zenginleştirmek için sosyal inovasyon ve kültürel projeleri teşvik etmesi gerektiğini savunmaktadır (s. 65). Bu dinamiklerin desteklenmesi, yerel toplulukların dayanıklılığını artırmakta ve kentsel alanların daha yaşanabilir hale gelmesini sağlamaktadır.

Özellikle kültürel etkinliklerin ve sosyal projelerin entegrasyonu, semt yaşamında önemli bir rol oynar. Baccarne ve arkadaşları (2014), semtlerde sosyal inovasyon projelerinin, yerel toplulukların ihtiyaçlarına daha etkili çözümler sunmada kritik olduğunu belirtmektedir (s. 159). Ayrıca, sosyal ve kültürel projelerin sürdürülebilir bir şekilde planlanması ve uygulanması, semt yaşamının kalitesini artırmakta ve yerel topluluklar arasındaki sosyal bağları güçlendirmektedir.

1.4. Sürdürülebilirlik ve Yerel Yönetimlerde Bütüncül Planlama

Sürdürülebilirlik, modern yerel yönetimlerin temel ilkelerinden biridir ve kaynakların etkin yönetimini gerektirir. Bu bağlamda, kaynak yönetimi sadece mevcut kaynakların korunmasını değil, aynı zamanda yenilenebilir kaynakların kullanımını ve atık yönetimini de kapsar. Savoldelli ve arkadaşları (2014), sürdürülebilirlik politikalarının yerel yönetimlerde başarılı bir şekilde uygulanabilmesi için bütüncül planlama yaklaşımlarının benimsenmesi gerektiğini vurgulamaktadır (s. 565). Bu yaklaşımlar, yerel yönetimlerin çevresel etkileri minimize etmelerine ve kaynak verimliliğini artırmalarına olanak tanır.

Kentleri yaşamaya değer kılan ve kentleri başarılı kılacak olan kentin sakinleri, insanlardır (Çelebi, 2021). Dolayısıyla, kent sakinlerinin yönetime katılarak aktif rol aldığı ve yenilikçi yöntemler geliştirmeyi hedefleyen '**sürdürülebilir katılımcılık**' kentlerin başarısında önemli bir paya sahiptir.

Yerel yönetimler kavramsal olarak, merkezi yönetim dışında, yerel bir topluluğun ortak gereksinimlerini karşılamak amacıyla oluşturulan, karar organları doğrudan toplum tarafından seçilen, demokratik ve kamusal bir yönetim modeli olarak tanımlanmaktadır (Tortop ve diğ., 1999). Bu bağlamda, bir yerel yönetim birimi olan belediyelerin, demokratik hayatta oynadıkları roller ve vatandaşlara kamu hizmetlerinin sunulmasında üstlendiği görevler açısından yönetilenlerin yönetime katılmalarını sağlamaları önemli bir aşamadır (Doğan & Yeşildal, 2020).

Katılım kavramı, kent planlaması gibi odağında insanın olduğu pek çok alanda, insanın etkilendiği konularda söz sahibi olabilmesi ve karar alma süreçlerine dahil olabilmesi olarak tanımlanabilmektedir (Akkoyunlu, 1990; Soydan, 1990; Tekeli, 1990). Katılım, demokrasi kavramı ile doğrudan ilişkilidir ve bir yönetimde demokrasinin etkinliği insanların bilinçli olmasını ve yaşadığı çevre hakkında sorumluluk hissetmesini sağlamakta, yönetim ve gerçekleşen uygulamalarda katılım gösterebilmesine olanak tanımaktadır.

Bu doğrultuda, sürdürülebilir katılımcı yönetim; kamu, özel sektör, üniversite ve sivil toplum gibi farklı paydaşların sürece dahil olduğu ve birlikte üretim anlayışını kapsayan, işbirliği ve uzlaşmayı ön

plana çıkararak, yenilikçi katılım yöntemleri kullanılarak toplumun süreçlere dahil edildiği, sivil toplumu ön plana çıkararak, saydamlığı ve açıklığı esas alan, teknolojik gelişmelere uyum sağlayan ekonomik ve siyasi bir düzen, bir kavramdır.

2. Bütüncül Yerel Yönetim Modelleri

2.1. Akıllı Şehirler ve Bütüncül Yerel Yönetim Modelleri

Akıllı şehirler, bilgi ve iletişim teknolojileri (ICT) kullanarak kent yaşamını iyileştiren, sürdürülebilir ve verimli çözümler sunan şehirlerdir. Bu bağlamda, akıllı şehir uygulamaları, şehir yönetiminin birçok alanında yenilikçi yaklaşımlar benimser. Linders (2012), akıllı şehirlerin, şehir sakinlerinin yaşam kalitesini artırmak ve kaynakların verimli kullanımını sağlamak amacıyla, veri ve teknolojiyi nasıl entegre ettiğini vurgular (s. 448). Örneğin, sensörler ve veri analitiği, trafik yönetimi, enerji verimliliği ve su kaynaklarının yönetimi gibi alanlarda kullanılmaktadır. Bu teknolojiler, şehir yönetim süreçlerinin daha etkili ve şeffaf hale gelmesini sağlar.

İstanbul'da Akıllı Şehir Uygulamaları: Beyaz Masa, İSPARK, GIS, Akıllı Toplu Taşıma

İstanbul, akıllı şehir uygulamaları konusunda önemli adımlar atan metropoller arasında yer almaktadır. Beyaz Masa, vatandaşların belediye ile doğrudan iletişime geçmesini sağlayan bir platformdur. Bu uygulama, vatandaşların sorunlarını ve taleplerini belediyeye ileterek, daha hızlı ve etkili çözümler üretilmesine olanak tanır (Baccarne et al., 2014, s. 162). İSPARK, İstanbul'un otopark yönetim sistemidir ve akıllı park çözümleri sunarak trafik sıkışıklığını azaltmayı hedefler. Bu sistem, sürücülere uygun park yerlerini gösterir ve park yerlerinin doluluk durumunu gerçek zamanlı olarak günceller. Üniversitelerin yoğunlukta olduğu Beşiktaş ilçesinde Beşiktaş Belediyesi tarafından hayata geçirilen Öğrenci Ye projesi de yeme içme sektöründeki esnaf ve öğrenciyi biraraya getiren ve öğrencilere ücretsiz uygun yemek yiyebileceği mekanlara yönlendirir.

Coğrafi Bilgi Sistemleri (GIS), şehir planlaması ve yönetiminde önemli bir rol oynar. İstanbul'da GIS teknolojisi, altyapı yönetimi, acil durum planlaması ve çevresel izleme gibi alanlarda kullanılmaktadır (Albino et al., 2015, s. 8). Akıllı toplu taşıma uygulamaları ise, toplu taşıma sistemlerinin daha verimli ve kullanıcı dostu olmasını sağlar. Bu uygulamalar, toplu taşıma araçlarının güzergahlarını, saatlerini ve doluluk durumlarını gerçek zamanlı olarak takip eder ve yolculara bilgi sağlar.

Akıllı şehirlerin başarısında mimarlık ve tasarımın rolü büyüktür. Mimarlık, akıllı şehirlerin fiziksel altyapısını oluştururken, tasarım süreçleri şehirlerin estetik ve işlevsel açıdan optimize edilmesini sağlar. Komninos (2011), akıllı şehirlerin mimari tasarımında, enerji verimliliği ve sürdürülebilirlik ilkelerinin önemli olduğunu belirtir (s. 178). Bu bağlamda, yeşil bina tasarımları, enerji tasarruflu yapılar ve çevre dostu malzemeler, akıllı şehirlerin mimari bileşenleri arasında yer alır.

Akıllı şehir tasarımında, kullanıcı odaklı yaklaşımlar benimsenir. Bu yaklaşımlar, vatandaşların ihtiyaçlarını ve beklentilerini göz önünde bulundurarak, şehirlerin daha yaşanabilir hale gelmesini sağlar. Sanoff (2000), katılımcı tasarım süreçlerinin, şehir sakinlerinin projelere olan aidiyet duygusunu artırdığını ve daha sürdürülebilir çözümler ürettiğini vurgular (s. 15). Ayrıca, akıllı şehirlerde mimari tasarım, kamusal alanların ve yeşil alanların entegrasyonunu da içerir. Bu alanlar, şehir sakinlerinin sosyal etkileşimlerini artırarak, toplumsal bağları güçlendirir.

2.2. Yerel Yönetimde Vatandaş Katılımı ve Demokratik Yönetişim

Yerel yönetimde vatandaş katılımı, demokratik yönetişimin temel taşlarından biridir ve vatandaşların karar alma süreçlerine aktif olarak katılmalarını sağlar. Arnstein'in "Katılım Merdiveni" modeli, bu süreci açıklamak için kullanılan yaygın bir çerçevedir. Bu model, vatandaş katılımını sekiz basamaktan oluşan bir hiyerarşi olarak tanımlar: manipülasyon, terapi, bilgilendirme, danışma, uzlaşma, ortaklık,

yetki devri ve vatandaş kontrolü (Arnstein, 1969, s. 217). Bu basamaklar, vatandaşların yönetim süreçlerine ne ölçüde dahil olduklarını ve ne kadar etkili olduklarını gösterir.

Granier ve Kudo (2016), yerel yönetimlerin, vatandaş katılımını artırmak için bu modelin üst basamaklarını hedeflemesi gerektiğini belirtirler (s. 66). Bilgilendirme ve danışma gibi düşük katılım düzeyleri, vatandaşların yalnızca bilgi sahibi olmalarını sağlarken, ortaklık ve yetki devri gibi yüksek katılım düzeyleri, vatandaşların karar alma süreçlerine doğrudan etki etmelerini sağlar.

Henry Sanoff ve Aysenur Öktem, vatandaş katılımı ve demokratik yönetim konularında önemli katkılarda bulunmuş iki akademisyendir. Sanoff (2000), katılımcı tasarım süreçlerinin, vatandaşların projelere olan aidiyet duygusunu artırdığını ve daha sürdürülebilir çözümler ürettiğini vurgular (s. 15). Sanoff, katılımın, vatandaşların yalnızca bilgi sahibi olmasını değil, aynı zamanda projelerin her aşamasında aktif rol almalarını gerektirdiğini savunur.

Aysenur Öktem ise, yerel yönetimlerde demokratik yönetim ve katılım süreçlerinin iyileştirilmesi üzerine çalışmalarıyla tanınır. Öktem (2015), yerel yönetimlerin, vatandaşların ihtiyaçlarını ve beklentilerini anlamak için katılım süreçlerini nasıl daha etkili hale getirebileceğini araştırmıştır (s. 123). Öktem, katılımın artırılması için yerel yönetimlerin şeffaflık ve hesap verebilirlik ilkelerini benimsemesi gerektiğini vurgular.

Mimarlık, vatandaş katılımını artırmada önemli bir rol oynar. Kent tasarımı ve mimarlık, fiziksel mekanların düzenlenmesi yoluyla sosyal etkileşimleri teşvik eder ve toplulukların bir araya gelmesini sağlar. Komninos (2011), kamusal alanların ve topluluk merkezlerinin, vatandaşların katılımını artırmada etkili olduğunu belirtir (s. 179). Bu alanlar, vatandaşların bir araya gelerek yerel yönetim süreçlerine katkıda bulunmalarına olanak tanır. Mimarlık ayrıca, katılımcı tasarım süreçleri ile yerel yönetim projelerine vatandaşların dahil edilmesini sağlar. Sanoff (2000), katılımcı tasarımın, vatandaşların ihtiyaçlarını ve beklentilerini anlamak için önemli bir araç olduğunu vurgular (s. 20). Bu süreçler, vatandaşların projelerin her aşamasında yer almalarını ve karar alma süreçlerine doğrudan katkıda bulunmalarını sağlar.

2.3. Bütüncül Yerel Yönetimde Teknolojik İnovasyonlar

Bütüncül yerel yönetimde teknolojik inovasyonlar, şehirlerin verimliliğini, sürdürülebilirliğini ve yaşam kalitesini artırmak amacıyla çeşitli yenilikçi çözümleri içerir. Linders (2012), teknolojik yeniliklerin yerel yönetimlerde hizmet sunumunu nasıl dönüştürdüğünü vurgular (s. 449). Örneğin, akıllı sensörler ve veri analitiği, şehirlerin enerji yönetimi, su yönetimi ve atık yönetimi gibi kritik alanlarda daha etkili çözümler sunmasını sağlar. Bu teknolojiler, gerçek zamanlı veri toplama ve analiz yoluyla, kaynakların daha verimli kullanılmasına ve hizmetlerin optimize edilmesine olanak tanır.

Yerel yönetimlerde dijital dönüşüm, kamu hizmetlerinin daha erişilebilir, şeffaf ve katılımcı hale getirilmesini sağlar. Aguilera ve arkadaşları (2017), dijital dönüşümün yerel yönetimlerin performansını ve vatandaş memnuniyetini artırmada kritik bir rol oynadığını belirtir (s. 238). Örneğin, e-devlet uygulamaları, vatandaşların yerel yönetim hizmetlerine çevrimiçi olarak erişmelerini ve çeşitli işlemleri hızlı bir şekilde gerçekleştirmelerini sağlar. Bu dönüşüm, aynı zamanda bürokrasinin azalmasına ve maliyetlerin düşmesine katkıda bulunur.

Dijital dönüşümün bir diğer önemli bileşeni, açık veri platformlarıdır. Bu platformlar, yerel yönetimlerin şeffaflığını artırmak ve vatandaşların yönetim süreçlerine katılımını teşvik etmek amacıyla kullanılmaktadır. Ansell ve Gash (2008), açık veri ve şeffaflık politikalarının, vatandaşların yerel yönetimlere olan güvenini artırdığını vurgular (s. 546).

2.4. Teknolojik İnovasyonların Mimari Tasarımla Entegrasyonu

Teknolojik inovasyonların mimari tasarımla entegrasyonu, sürdürülebilir ve akıllı şehirlerin oluşturulmasında kritik bir rol oynar. Komninos (2011), akıllı şehirlerde mimari tasarımın, teknolojik

yeniliklerle nasıl uyumlu hale getirilebileceğini ele alır (s. 180). Örneğin, yeşil bina teknolojileri ve enerji verimli yapı malzemeleri, mimari tasarımın sürdürülebilirlik hedefleriyle bütünleşmesini sağlar. Bu tür yapılar, enerji tüketimini azaltarak ve yenilenebilir enerji kaynaklarını kullanarak çevresel etkileri minimize eder.

Bunun yanı sıra, akıllı altyapılar ve IoT (Nesnelerin İnterneti) teknolojileri, binaların ve kamusal alanların daha verimli yönetilmesine olanak tanır. Akıllı aydınlatma sistemleri, ısıtma ve soğutma sistemleri gibi çözümler, enerji tasarrufu sağlarken, kullanıcı konforunu artırır.

2.5. Dünya Çapında Bütüncül Yerel Yönetim Uygulamaları ve Başarı Öyküleri

Dünya genelinde, yerel yönetimler yenilikçi teknolojileri kullanarak şehirlerin yönetiminde önemli ilerlemeler kaydetmiştir. Akıllı şehir uygulamaları, bilgi ve iletişim teknolojilerinin entegrasyonu yoluyla şehirlerin daha sürdürülebilir ve yaşanabilir hale gelmesini sağlar. Albino ve arkadaşları (2015), akıllı şehir uygulamalarının enerji verimliliği, su yönetimi ve atık yönetimi gibi alanlarda önemli katkılar sunduğunu belirtir (s. 8). Örneğin, Amsterdam'da geliştirilen "Amsterdam Smart City" projesi, enerji tasarrufu sağlamak için akıllı şebeke teknolojileri ve yenilenebilir enerji kaynakları kullanmaktadır.

Dünya çapında birçok şehir, bütüncül yerel yönetim yaklaşımlarını benimseyerek başarılı projelere imza atmıştır. Barcelona, akıllı şehir teknolojilerini kullanarak şehir yönetiminde önemli yenilikler yapmış ve vatandaş memnuniyetini artırmıştır. Şehirdeki sensör ağı, trafik yönetimi, hava kalitesi izleme ve enerji yönetimi gibi çeşitli alanlarda gerçek zamanlı veri toplamakta ve analiz etmektedir (Granier & Kudo, 2016, s. 65). Bu sayede, kaynakların daha verimli kullanılması ve şehir hizmetlerinin optimize edilmesi sağlanmıştır.

Singapur, "Smart Nation" girişimi ile dünya çapında öne çıkan bir diğer başarılı örnektir. Singapur, vatandaşlarına daha iyi hizmet sunmak için yapay zeka, büyük veri analitiği ve IoT teknolojilerini kullanmaktadır. Bu teknolojiler, ulaşım sistemlerinin iyileştirilmesi, sağlık hizmetlerinin geliştirilmesi ve kamu güvenliğinin artırılması gibi alanlarda kullanılmaktadır (Aguilera et al., 2017, s. 241). Singapur'un bu girişimi, şehirde yaşam kalitesini artırmış ve ekonomik büyümeye katkıda bulunmuştur.

3. Bütüncül Yaklaşımların Yerel Yönetim Üzerindeki Olası Etkileri

3.1. Kriz Yönetimi ve Bütüncül Yaklaşımların Etkileri

Kriz yönetiminde bütüncül yaklaşımlar, yerel yönetimlerin krizlere daha etkili yanıt vermesini sağlar. Bu yaklaşımlar, kriz öncesi, sırası ve sonrasında koordineli ve entegre stratejiler geliştirilmesini içerir. Ansell ve Gash (2008), kriz yönetiminde paydaşların iş birliğinin ve koordinasyonunun önemini vurgular (s. 547). Bu iş birliği, kriz durumlarında hızlı ve etkili müdahaleler yapılmasını mümkün kılar.

Dünya genelinde birçok şehir, kriz yönetiminde bütüncül yaklaşımları benimseyerek başarılı sonuçlar elde etmiştir. Örneğin, Tokyo'da yaşanan 2011 depremi ve tsunamisi sonrasında, yerel yönetimlerin kriz yönetim stratejileri sayesinde hızlı ve etkili bir toparlanma süreci gerçekleşmiştir. Bu süreçte, afet yönetim planları, erken uyarı sistemleri ve acil durum iletişim ağları etkin bir şekilde kullanılmıştır (Komninos, 2011, s. 182).

New York City, 2012 yılında yaşanan Sandy Kasırgası'na karşı bütüncül kriz yönetim stratejileri ile başarılı bir yanıt vermiştir. Şehir yönetimi, afet öncesinde risk değerlendirmeleri yapmış ve kritik altyapıların korunmasına yönelik önlemler almıştır. Ayrıca, kriz sırasında ve sonrasında, koordineli acil durum müdahale ekipleri ve halkla etkili iletişim stratejileri sayesinde, krizden etkilenen bölgelerin hızla toparlanması sağlanmıştır (Albino et al., 2015, s. 10).

3.2. Bütüncül Yaklaşımların Yerel Yönetim Performansına Etkileri

Bütüncül yaklaşımlar, yerel yönetimlerin performansını artırmak için kritik bir rol oynar. Bu yaklaşımlar, hizmet sunumunun iyileştirilmesi, kaynakların verimli kullanımı ve vatandaş memnuniyetinin artırılması gibi çeşitli alanlarda olumlu etkiler sağlar. Ansell ve Gash (2008), bütüncül yönetim stratejilerinin, yerel yönetimlerin daha etkin ve verimli olmasına katkıda bulunduğunu belirtir (s. 548). Performans ölçümleme, bu süreçlerin başarısını değerlendirmek için önemlidir. Bu bağlamda, performans göstergeleri ve değerlendirme araçları, yerel yönetimlerin hedeflerine ne ölçüde ulaştığını belirlemede kullanılır.

Örneğin, dijital veri analitiği ve açık veri platformları, performans ölçümlemeyi kolaylaştırır. Bu teknolojiler, yerel yönetimlerin hizmet sunum süreçlerini izlemelerine ve iyileştirmelerine olanak tanır. Granier ve Kudo (2016), performans ölçümlemenin, yönetim süreçlerinin şeffaflığını artırarak vatandaş güvenini pekiştirdiğini vurgular (s. 68).

Bütüncül yaklaşımlar, yerel yönetimlerin sosyoekonomik problemlere daha etkili çözümler sunmasını sağlar. Bu yaklaşımlar, sosyal kapsayıcılık, ekonomik kalkınma ve çevresel sürdürülebilirlik gibi temel alanlarda önemli katkılar sunar. Baccarne ve arkadaşları (2014), sosyal inovasyon projelerinin, yerel toplulukların ihtiyaçlarına yönelik çözümler geliştirmede kritik olduğunu belirtir (s. 160).

Örneğin, sosyal yardımlaşma programları ve ekonomik destek projeleri, düşük gelirli hanelerin yaşam koşullarını iyileştirmeye yönelik somut adımlardır. Ayrıca, yerel yönetimlerin işsizlikle mücadele etmek için eğitim ve istihdam programları düzenlemesi, ekonomik kalkınmaya katkıda bulunur. Bu tür programlar, yerel ekonomiyi canlandırarak toplumsal refahı artırır.

Bar-Tal'ın Delegitimizasyon Teorisi

Bar-Tal'ın delegitimizasyon teorisi, belirli grupların ya da bireylerin toplumsal veya politik sistemlerde meşruiyetlerinin nasıl sorgulandığını ve bu süreçlerin nasıl işlediğini inceler. Bu teori, özellikle çatışma durumlarında, bir grubun diğerini nasıl dışladığını ve ötekileştirdiğini açıklar (Bar-Tal, 1990, s. 351). Mimarlık ve kent tasarımı, bu teori, mekânsal düzenlemelerin ve kentsel politikaların, belirli grupların toplumsal yaşamdan dışlanmasına nasıl katkıda bulunabileceğini anlamada kullanışlıdır.

Örneğin, belirli mahallelerin kentsel dönüşüm projeleri ile yıkılması ve yerlerine daha yüksek gelirli kesimler için lüks konutlar yapılması, mevcut sakinlerin dışlanmasına neden olabilir. Bu durum, kentsel mekânda mekânsal adaletsizliğin ve sosyal eşitsizliğin artmasına yol açar (Feeney & Welch, 2012, s. 820). Bu bağlamda, mimarlar ve kent plancılarının, projelerini toplumsal içerme ve adalet ilkeleri doğrultusunda tasarlamaları önemlidir.

Volpato ve Cantone'nin Ötekileştirme Kategorileri

Volpato ve Cantone'nin ötekileştirme kategorileri, toplumsal grupların nasıl marjinalize edildiğini ve dışlandığını analiz eden bir çerçeve sunar. Bu kategoriler, ekonomik, sosyal, kültürel ve politik ötekileştirme olarak dört ana başlık altında toplanır (Volpato & Cantone, 2015, s. 120). Mimarlık ve kent tasarımı, bu ötekileştirme kategorileri, belirli grupların kentsel mekânlarda nasıl marjinalize edildiklerini anlamak için kullanılabilir.

Örneğin, düşük gelirli mahallelerin yeterli altyapı hizmetlerinden mahrum bırakılması, ekonomik ve sosyal ötekileştirmenin bir biçimidir. Bu tür uygulamalar, toplumsal eşitsizlikleri derinleştirir ve kentsel mekânda sosyal adaletsizliği pekiştirir. Mimarlık ve kent tasarımı, bu tür ötekileştirme süreçlerine karşı duyarlı olmalı ve toplumsal kapsayıcılığı artıracak stratejiler geliştirmelidir (Baccarne et al., 2014, s. 163).

Modern ve postmodern yaklaşımlar, kent tasarımı farklı ideolojik ve estetik yaklaşımları temsil eder. Modernizm, 20. yüzyılın başlarında ortaya çıkan ve işlevsellik, sade çizgiler ve teknolojik ilerlemeyi vurgulayan bir tasarım anlayışıdır (Komninos, 2011, s. 181). Modern kent tasarımı, genellikle geniş bulvarlar, yüksek binalar ve geniş yeşil alanlar gibi unsurlarla karakterize edilir. Bu

yaklaşım, kentsel mekânın düzenlenmesinde bilimsel ve rasyonel planlama yöntemlerini ön plana çıkarır.

Postmodernizm ise, modernizme bir tepki olarak ortaya çıkmış ve çeşitlilik, tarihsel referanslar ve karmaşıklığı vurgulayan bir tasarım anlayışıdır. Postmodern kent tasarımı, farklı stil ve dönemlerin bir arada kullanılması, yerel kimliklerin vurgulanması ve kullanıcı deneyimlerine odaklanması ile dikkat çeker (Albino et al., 2015, s. 11). Bu yaklaşım, kentsel mekânın daha esnek, dinamik ve kullanıcı dostu olmasını sağlar.

SONUÇ:

Bütüncül yerel yönetim yaklaşımları, yerel yönetimlerin daha etkin ve sürdürülebilir bir şekilde çalışmasına olanak tanır. Bu bağlamda, yerel yönetimlerin başarıya ulaşabilmesi için stratejik öneriler ve uygulama tavsiyeleri geliştirilmesi gerekmektedir. Aguilera ve arkadaşları (2017), yerel yönetimlerin performansını artırmak için teknoloji ve yeniliklerin entegre edilmesinin önemine vurgu yapmaktadır (s. 239). Öncelikle, yerel yönetimlerin, teknolojik altyapılarını güçlendirmesi ve veri analitiği gibi ileri teknoloji uygulamalarını benimsemesi önerilir. Bu, hizmet sunumunun etkinliğini artırırken, kaynakların daha verimli kullanılmasını sağlar.

Ayrıca, katılımcı planlama süreçlerinin teşvik edilmesi, vatandaşların yönetim süreçlerine daha fazla dahil olmasına olanak tanır. Granier ve Kudo (2016), vatandaş katılımının artırılmasının, yönetim süreçlerinin şeffaflığını ve hesap verebilirliğini güçlendirdiğini belirtir (s. 67). Bu nedenle, yerel yönetimlerin, katılımcı mekanizmalar ve platformlar oluşturması önemlidir.

Teknoloji entegrasyonu, yerel yönetimlerin hizmet sunumunda devrim niteliğinde değişiklikler yapmasını sağlar. Ansell ve Gash (2008), teknoloji kullanımının, yönetim süreçlerini daha verimli hale getirirken, vatandaş memnuniyetini artırmada kritik bir rol oynadığını vurgular (s. 549). Örneğin, e-devlet uygulamaları, vatandaşların yerel yönetim hizmetlerine erişimini kolaylaştırır ve bürokrasiyi azaltır. Bu tür dijital platformlar, hizmetlerin daha hızlı ve etkili sunulmasını sağlar. Vatandaş katılımının artırılması, yerel yönetimlerin başarısında önemli bir faktördür. Baccarne ve arkadaşları (2014), yerel yönetimlerin, vatandaş katılımını teşvik etmek için dijital araçlar ve platformlar kullanması gerektiğini savunur (s. 161). Bu bağlamda, sosyal medya, mobil uygulamalar ve çevrimiçi anketler gibi araçlar, vatandaşların yönetim süreçlerine katılımını artırabilir. Ayrıca, açık veri platformları, vatandaşların yerel yönetim faaliyetleri hakkında bilgi sahibi olmasını ve geri bildirimde bulunmasını sağlar.

Sürdürülebilir kalkınma hedefleri, yerel yönetimlerin uzun vadeli stratejilerinde kritik bir yer tutar. Albino ve arkadaşları (2015), sürdürülebilir kalkınma hedeflerine ulaşmak için yerel yönetimlerin, çevresel, sosyal ve ekonomik boyutları içeren bütüncül politikalar geliştirmesi gerektiğini belirtir (s. 12). Örneğin, yenilenebilir enerji kaynaklarının kullanımı, enerji verimliliğinin artırılması ve atık yönetimi gibi politikalar, çevresel sürdürülebilirliği destekler. Sosyal sürdürülebilirlik ise, toplumsal eşitlik ve sosyal adaleti teşvik eden politikalarla sağlanır. Yerel yönetimlerin, sosyal konut projeleri, eğitim ve sağlık hizmetlerine erişim gibi alanlarda kapsayıcı politikalar geliştirmesi önemlidir. Ekonomik sürdürülebilirlik, yerel ekonomiyi canlandıracak ve iş olanakları yaratacak stratejilerle desteklenmelidir. Bu bağlamda, yerel yönetimlerin, küçük ve orta ölçekli işletmeleri destekleyen politikalar geliştirmesi ve yenilikçi iş modellerini teşvik etmesi önerilir (Baccarne et al., 2014, s. 162).

Sonuç olarak, bütüncül yerel yönetim yaklaşımları, yerel yönetimlerin daha etkin, şeffaf ve sürdürülebilir olmasını sağlar. Teknoloji entegrasyonu ve vatandaş katılımının artırılması, bu süreçlerin başarısını desteklerken, sürdürülebilir kalkınma hedeflerine yönelik politikalar, uzun vadeli toplumsal ve çevresel faydalar sağlar (Aguilera et al., 2017, s. 243). Yerel yönetimlerin, bu stratejik öneriler ve uygulama tavsiyelerini benimseyerek, gelecekteki zorluklara daha etkili çözümler sunmaları mümkündür.

Şekiller, tablolar, çizimler, sütun genişliğini aşmayacak şekilde olmalı, küçük ebatlı olarak verildiğinde içerik ayrıntısı anlamını yitirecekse, iki sütunlu sayfa ancak bu durumda tek sütunlu hale getirilmelidir.

Etik Standart ile Uyumluluk

Çıkar Çatışması: [TR] Yazar / yazarlar, kendileri ve / veya diğer üçüncü kişi ve kurumlarla çıkar çatışmasının olmadığını veya varsa bu çıkar çatışmasının nasıl oluştuğuna ve çözüleceğine ilişkin beyanlar ile yazar katkısı beyan formları makale süreç dosyalarına ıslak imzalı olarak eklenmiştir.

Etik Kurul İzni: Bu çalışma için etik kurul iznine gerek yoktur. Bu makalede etik kurul iznine gerek yoktur, buna ilişkin ıslak imzalı etik kurul kararı gerekmediğine ilişkin onam formu sistem üzerindeki makale süreci dosyalarına eklenmiştir.

Finansal Destek: Yoktur.

Teşekkür: --

KAYNAKÇA:

- Aguilar, J., Díaz, F., Altamiranda, J., Cordero, J., Chavez, D., & Gutierrez, J.** (2021). Metropolis: Emergence in a serious game to enhance the participation in smart city urban planning. *Journal of the Knowledge Economy*, 12, 1594–1617.
- Aguilera, U., Peña, O., Belmonte, O., & López-de-Ipiña, D.** (2017). Citizen-centric data services for smarter cities. *Future Generation Computer Systems*, 76, 234–247.
- Akterujjaman, S. M., Mulder, R., & Kievit, H.** (2022). The influence of strategic orientation on co-creation in smart city projects: Enjoy the benefits of collaboration. *International Journal of Construction Management*, 22(9), 1597–1605.
- Albino, V., Berardi, U., & Dangelico, R. M.** (2015). Smart cities: Definitions, dimensions, performance, and initiatives. *Journal of Urban Technology*, 22, 3–21.
- Ansell, C., & Gash, A.** (2008). Collaborative governance in theory and practice. *Journal of Public Administration Research and Theory*, 18, 543–571.
- Anthony, B.** (2021). Information flow analysis of a knowledge mapping-based system for university alumni collaboration: A practical approach. *Journal of the Knowledge Economy*, 12(1), 756–787.
- Aversano, P., Raju, A., Mechant, P., & Ballon, P.** (2013, May 23–25). Reuse potential assessment framework for gamification-based smart city pilots. In D. Charitos, I. Theona, D. Dragona, M. Meimaris, & C. Rizopoulos (Eds.), *Proceedings of the International Biennial Conference Hybrid City, Subtle Revolutions* (pp. 17–23).
- Baccarne, B., Mechant, P., & Schuurman, D.** (2014). Empowered cities? An analysis of the structure and generated value of the smart city Ghent. In R. P. Dameri & C. Rosenthal-Sabroux (Eds.), *Smart city—How to create public and economic value with high technology in urban space* (pp. 157–182). Heidelberg, Germany: Springer
- Ballas, D.** (2013). What makes a ‘Happy city’? *Cities*, 32, S39–S50.
- Bencardino, M., & Greco, I.** (2014, June 4–6). Smart communities. Social innovation at the services of smart cities. Paper presented at Eighth international conference INPUTSmart city—Planning for energy, transportation and sustainability of the urban system, Naples, Italy.
- Benington, J., & Moore, M.** (Ed.). (2011). *Public value: Theory and practice*. Basingstoke, England: Palgrave Macmillan.

- Berntzen, L., & Johannessen, M. R.** (2016). The role of citizen participation in municipal smart city projects: Lessons learned from Norway. In *Smarter as the new urban agenda* (pp. 299–314). Springer.
- Bugg-Levine, A., & Emerson, J.** (2011). *Impact investing. Transforming how we make money while making a difference*. San Francisco, CA: John Wiley.
- Capra, C. F.** (2016). The Smart City and its citizens: Governance and citizen participation in Amsterdam Smart City. *International Journal of E-Planning Research (IJEPR)*, 5(1), 20–38.
- Carayannis, E. G., Campbell, D. F., & Grigoroudis, E.** (2022). Helix trilogy: The triple, quadruple, and quintuple innovation helices from a theory, policy, and practice set of perspectives. *Journal of the Knowledge Economy*, 13(3), 2272–2301.
- Cosgrave, E., Tryfonas, T., & Crick, T.** (2014, August 24–27). The smart city from a public value perspective. In *ICT for sustainability 2014, ICT4S 2014* (pp. 369–377). Stockholm, Sweden: Atlantis Press.
- Feeney, M. K., & Welch, E. W.** (2012). Electronic participation technologies and perceived outcomes for local government managers. *Public Management Review*, 14, 815–883.
- Fredericks, J.** (2020). From smart city to smart engagement: Exploring digital and physical interactions for playful city-making. In A. Nijholt (Ed.), *Making Smart Cities More Playable. Gaming Media and Social Effects*. Springer.
- Giffinger, R., Fertner, C., Kramar, H., Kalasek, R., Pichler-Milanovic, N., & Meijers, E.** (2007). *Smart cities: Ranking of European medium-sized cities*. Vienna, Austria: Centre of Regional Science (SRF), Vienna University of Technology.
- Granier, B., & Kudo, H.** (2016). How are citizens involved in smart cities? Analysing citizen participation in Japanese Smart Communities. *Information Polity*, 21(1), 61–76.
- Hills, D., & Sullivan, F.** (2006). *Measuring public value 2: Practical approaches*. London, England: The Work Foundation.
- Hoon Lee, J. H., Phaal, R., & Lee, S.-H.** (2013). An integrated service-device-technology roadmap for smart city development. *Technological Forecasting & Social Change*, 80, 286–306.
- Kaplan, R., & Norton, D.** (2001). *The strategy-focused organisation*. Boston, MA: Harvard Business School Press.
- Khan, Z., & Kiani, S. L.** (2012). A cloud-based architecture for citizen services in smart cities. In 2012 IEEE Fifth International Conference on Utility and Cloud Computing (pp. 315–320).
- Kloppers, J.** (2016). Citizen engagement in Cape Town's transition towards a smart city. In 2016 IST-Africa Week Conference (pp. 1–13).
- Komninos, N.** (2011). Intelligent cities: Variable geometries of spatial intelligence. *Intelligent Buildings International*, 3, 172–188.
- Leino, H., & Puumala, E.** (2021). What can co-creation do for the citizens? Applying co-creation for the promotion of participation in cities. *Environment and Planning C: Politics and Space*, 39(4), 781–799.
- Linders, D.** (2012). From e-government to we-government: Defining a typology for citizen coproduction in the age of social media. *Government Information Quarterly*, 29, 446–454.
- Lombardi, P., Giordano, S., Farouh, H., & Wael, Y.** (2011, June 15–18). An analytic network model for Smart cities. *Proceedings of the 11th International Symposium on the Analytic Hierarchy Process, Sorrento, IT*.
- Melendreras-Ruiz, R., & García-Collado, Á. J.** (2013). MOBISec: An European experience directed towards improving cities through citizen participation. In 2013 International Conference on New Concepts in Smart Cities: Fostering Public and Private Alliances (SmartMILE) (pp. 1–5).
- Mellouli, S., Luna-Reyes, L. F., & Zhang, J.** (2014). Smart government, citizen participation and open data. *Information Polity*, 19(1, 2), 1–4.
- Moore, M. H.** (2013). *Recognizing public value*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Mosannenzadeh, F., & Vettoriato, D.** (2014). Defining smart city. A conceptual framework based on keyword analysis. *TeMa—Journal of Land Use, Mobility and Environment*, 6, 683–694.
- Partanen, J., & Möller, K.** (2012). How to build a strategic network: A practitioner-oriented process model for the ICT sector. *Industrial Marketing Management*, 41(3), 481–494.

- Savoldelli, A., Codagnone, C., & Misuraca, G. (2014).** Understanding the eGovernment Paradox: Learning from literature and practice on barriers to adoption. *Government Information Quarterly*, 31, 563–571.
- Savoldelli, A., Misuraca, G., & Codagnone, C. (2014).** Measuring the public value of e Government: The eGEP2.0 model. *Electronic Journal of eGovernment*, 11, 373–88.
- Shapiro, J. M. (2006).** Smart cities: Quality of life, productivity, and the growth effects of human capital. *Review of Economics & Statistics*, 88, 324–335.
- Simonofski, A., Asensio, E. S., De Smedt, J., & Snoeck, M. (2017).** Citizen participation in smart cities: Evaluation framework proposal. In 2017 IEEE 19th conference on business informatics (CBI) (Vol. 1, pp. 227–236).
- Welch, E. W. (2012).** The relationship between transparent and participative government: A study of local governments in the United States. *International Review of Administrative Sciences*, 78, 93–115.
- Yeh, H. (2017).** The effects of successful ICT-based smart city services: From citizens' perspectives. *Government Information Quarterly*, 34(3), 556–565.

EXTENDED SUMMARY

This study examines the impact of holistic local governance approaches on local government performance. Focusing specifically on neighborhood life, the research explores how these approaches can transform urban governance and their potential to provide more effective solutions to the challenges faced by local governments. The study aims to provide strategic recommendations to improve local government performance and service delivery. The literature review shows that holistic local government approaches have positive impacts on governance processes by increasing citizen participation and transparency. They also play an important role in improving urban infrastructure and addressing socio-economic challenges. This study analyzes existing studies and real-world examples by examining holistic local governance practices implemented in various cities. Data is drawn from sources such as academic journals, government reports and case studies.

Research shows that holistic local government approaches improve the performance of local governments. These approaches have positive impacts in many areas such as improving service delivery, efficient use of resources and increasing citizen satisfaction. Performance measurement tools and evaluation indicators are important to determine how well local governments are achieving their goals. Digital data analytics and open data platforms facilitate performance measurement and increase the transparency of management processes. Holistic approaches enable local governments to provide effective solutions to socio-economic problems. They make significant contributions in areas such as social inclusion, economic development and environmental sustainability. Local governments improve neighborhood life through public spaces and social infrastructure, while participatory planning processes enhance the quality of neighborhood life. Sustainability requires effective management of resources and is a fundamental principle of local governments. Crisis management can be carried out more effectively through holistic approaches and the importance of stakeholder cooperation and coordination is emphasized.

Local governments around the world are making progress in managing cities using smart city technologies. Amsterdam's Smart City and Singapore's Smart Nation projects have used smart city technologies to achieve success in areas such as energy efficiency, water management and traffic management. Legitimization theory is used in architecture and urban design to understand how spatial arrangements contribute to the exclusion of certain groups. The categories of marginalization provide a framework for analyzing the marginalization of social groups. Sustainable development goals play an important role in the long-term strategies of local governments. Policies that include environmental, social and economic dimensions need to be developed. Citizen participation in local governance is an essential element of democratic governance and Arnstein's "Ladder of Participation" model explains this process. The level of citizen participation indicates how involved citizens are in governance processes and how effective they are. Granier and Kudo argue that local governments should focus on the higher levels of this model to increase citizen participation. Finally, Henry

Sanoff and Ayşenur Öktem are scholars who have done significant work on citizen participation and democratic governance. Sanoff emphasizes that participatory design processes produce more sustainable solutions by increasing the sense of belonging to projects. Öktem, on the other hand, emphasizes the importance of transparency and accountability in local governments' efforts to improve participation processes.

The integration of technological innovations with architectural design plays a critical role in the creation of sustainable and smart cities. Komninos (2011) discusses how architectural design can be harmonized with technological innovations in smart cities. For example, green building technologies and energy efficient building materials enable the integration of architectural design with sustainability goals. Such structures minimize environmental impacts by reducing energy consumption and using renewable energy sources. In addition, smart infrastructures and IoT (Internet of Things) technologies allow for more efficient management of buildings and public spaces. Solutions such as smart lighting systems, heating and cooling systems save energy and increase user comfort.

Architecture and design play a major role in the success of smart cities. While architecture forms the physical infrastructure of smart cities, design processes ensure that cities are aesthetically and functionally optimized. Komninos (2011) states that energy efficiency and sustainability principles are important in the architectural design of smart cities. In this context, green building designs, energy-efficient structures and environmentally friendly materials are among the architectural components of smart cities.

User-oriented approaches are adopted in smart city design. These approaches make cities more livable by taking into account the needs and expectations of citizens. Sanoff (2000) emphasizes that participatory design processes increase residents' sense of belonging to projects and produce more sustainable solutions. Furthermore, architectural design in smart cities includes the integration of public spaces and green areas. These spaces increase the social interactions of city dwellers and strengthen social bonds.

Holistic local government approaches allow local governments to operate in a more efficient, transparent and sustainable manner. In this context, it is necessary to develop strategic and practical recommendations for local governments to achieve success. First, it is recommended that local governments strengthen their technological infrastructure and adopt advanced technology applications such as data analytics. It is also important to promote participatory planning processes and to involve citizens more in governance processes. These approaches aim to improve the quality of urban life while making local governments more effective, efficient and responsive. Technology integration and increased citizen participation support the success of these processes, while policies geared towards sustainable development goals provide long-term social and environmental benefits. By adopting these strategic and implementation recommendations, local governments can provide more effective solutions to future challenges.